

[Holger Hansen.]

sige venstres interesserede medvirken til at få gennemdrøftet og undersøgt dette problemkompleks, som det jo er, grundigt i socialudvalget.

Det er klart, at forslagsstillerne ved, at sagen ikke er klaret ved, at vi vedtager en beslutning om det ene eller det andet, og at vi ikke bare står over for et problem, som det også tidligere er nævnt, af økonomisk art, men vi deltager gerne i en drøftelse af, hvilke veje der er farbare.

Det er ikke sikkert, at det er ændringer af sygekasseloven, der er vejen; måske vil denne vej endda blive for kroget. Det kan også være en videreførelse af de hidtil kendte ordninger på disse områder, f. eks. børneundersøgelser o. lign. Det, der bliver den egentlige vanskelighed for os i vore bestræbelser for at komme videre ad denne vej, hvad vi naturligvis ønsker at komme, er nok spørgsmålet om, hvorvidt vi har den fornødne kapacitet, om vi har læger, og om vi har laboratorier til sådanne generelle helbredsundersøgelser, men det må vi søge at finde udveje for. Lad os grave ned i problemerne og finde en farbar vej.

Med hensyn til den del af folketingsbeslutningen, der går på gratis svangerskabsrådgivning og vejledning i prævention, vil venstre gerne give tilslutning til en hurtig løsning, men også her må det formentlig ske ad andre veje end over sygekasse- eller sygesikringslovgivningen af grunde, der også tidligere er redegjort for under denne behandling, og som jeg ikke skal gentage. Det er formentlig andre veje, der skal gås.

Jeg går ud fra, at det for forslagsstillerne er det samme, hvordan problemet klares, blot det bliver klaret. Det er venstre rede til at medvirke til, og vi er positive over for en forhandling om disse sager.

Rigmor Christensen: Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning har så afgjort mit partis sympati. Forebyggende foranstaltninger til hindring af eller måske hurtigere helbredelse af sygdomme er ud fra en medmenneskelig betragtning såre vigtige og rigtige. Forebyggende foranstaltninger er også for samfundet af væsentlig betydning under hensyntagen til den alvorlige mangel, vi har på hospitalssenge og på kvalificeret personale. Man formindsker endvidere an-

tallet af sygedage, og alene dette vil betyde en indtægt for samfundet.

Så langt er jeg helt enig med forslagsstillerne. Men jeg må på den anden side give socialministeren ret i, at forslaget, så tiltalende det end er, er meget løst formuleret, idet der ikke gives nogen anvisning på den praktiske løsning af problemerne. Heller ikke siges der noget om, hvorvidt disse undersøgelser skal være en engangforeteelse. I så fald vil undersøgelserne for bryst- og livmoderkræft kun blive af begrænset betydning, idet en virkelig forebyggelse på disse områder forudsætter undersøgelse med jævne mellemrum.

Det er en kendt sag, at der gennem adskillige år har været en følelig mangel på såvel læger som sygeplejersker og plejersker, og alene af den grund vil det være vanskeligt at føre forslagene ud i livet. Men heller ikke det økonomiske problem har forslagsstillerne taget stilling til, ud over at de er klar over, at en gennemførelse af forslaget vil være kostbar. Men hvor kostbart vil det blive? Først når vi har fået disse tal frem, som naturligvis kun kan blive skønsmæssige, kan der tages stilling til en gennemførelse af undersøgelserne, muligvis efter en vis prioritering.

Ud over helbredsundersøgelserne omfatter forslaget endvidere gratis svangerskabsrådgivning og vejledning i prævention. Skulle jeg personlig prioritere, finder jeg, at denne del af forslaget bør gennemføres først og helst så hurtigt som muligt. Dels er det samfundsmæssigt et vitalt problem, som naturligt hører sammen med en ønsket familieplanlægning, dels er forslagets gennemførelse økonomisk overskuelig. Men det må være en forudsætning, at alle kvinder bliver frit stillet med hensyn til valg af læge, idet mange kvinder viger tilbage for at søge deres faste læge for at få en sådan vejledning.

Problemet kan derfor som nævnt ikke løses gennem sygeforsikringsloven, uden at der sker en lovændring, idet kun en del af medlemmerne i henhold til denne lov har frit lægevalg. Jeg hilser derfor med stor glæde socialministerens oplysning om, at indenrigsministeriet vil tage initiativ til at finde en ordening på dette forhold. Men også her kan mangelen på læger stille sig hindrende i vejen for den praktiske gennemfø-